

fyldt 25 Aar, kunde blive Værge eller Kurator for andre, er det jo ganske rigtigt, men om man just derfor skulde gaa til en Forandring i den gennem Aarhundreder bestaaende Regel om Enkers Myndighed, staaer dog for mig som et meget stort Spørgsmaal. Denne Regel om Enkers Fuldmyndighed uden Hensyn til Alder, som vi have haft i saa mange og lange Tider, har, saa vidt jeg ved, aldrig medført Skade eller Fortræd. Imidlertid er det jo et Spørgsmaal, som man kan tage under Overvejelse, skønt det forekommer mig, at dette Spørgsmaal, naar det ikke indskrænker sig til at forhindre, at en Enke under 25 Aar bliver Værge eller Kurator for andre, men tillige skulde gaa i Retning af at forandre de nugældende Myndighedsregler, allerede ligger udenfor nærværende Lovforslags Ramme, som alene er saa vidt muligt paa de privatretlige Omraader, som det omhandler, at ophæve Forskellen mellem Mand og Kvinde. I samme, ja, i endnu højere Grad, gælder dette det ærede Medlems Henstilling, om der ikke burde indføres en Regel, hvorved der gaves ugift Kvinde Adgang til at faa en fast Lavværge. Ogsaa dette ligger ganske udenfor Lovforslagets Rammer og er noget, som jeg tror, der, hvis der kom en dybere Forhandling derom, kunde være forskellige Meninger om. Jeg har aldrig mærket, at den Bestemmelse, der findes i Loven af 29. December 1857 om ugift Kvindes Myndighed, har voldt nogen Skade, og jeg tvivler paa, at det er rigtigt at gøre en Indskrænkning i denne Lovbestemmelse, altsaa et Tilbageskridt. Paa samme Maade mener jeg, at Spørgsmaalet om særlige Regler med Hensyn til Kaution er noget, som ligger ganske udenfor det her foreliggende Lovforslag, og som det heller ikke vil vise sig overordentlig let at blive enig om fra alle Sider. Men i samme, muligt i endnu højere Grad gælder dette forskellige Henstillinger fra det ærede Medlem for Næstved (Andreasen), som jo ogsaa pegede paa den Forskel, der paa det offentligretlige Omraade er mellem Mand og Kvinde. Det er noget, som ligger ganske udenfor dette Lovforslag, og hvis det blev draget med ind under Behandlingen af Lovforslaget, kan man være sikker paa, at dette Lovforslag vilde faa en

lang og tornefuld Bane, inden det kom igennem.

Noget lignende, om end ikke i saa høj Grad, gælder de Betragtninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer). Det ærede Medlem ønskede indført en tidligere Myndighedsalder end 25 Aar, og det kan være, det er rigtigt. Men det er noget, som ligger helt udenfor dette Lovforslag, thi det vedrører i ingen Henseende Ophævelsen af Forskellen mellem Mand og Kvinde. Det er et Spørgsmaal, hvorom der sikkert vil vise sig meget afvigende Meninger her paa Rigsdagen. — Det samme gælder og i endnu højere Grad, saa vidt jeg skønner, den Henstilling, som det samme ærede Medlem gjorde om, at man burde indføre en Bestemmelse, hvorefter den længstlevende af Ægtefællerne, altsaa baade Enkemanden og Enken, skulde være berettiget til at sidde i uskiftet Bo ikke alene med Livsarvinger, men, hvor der ingen Livsarvinger er, ogsaa med Udarvinger. Jeg tror, der mod en saadan Regel vil kunne anføres meget vægtige Grunde, deriblandt navnlig ogsaa den, at medens man under det Hensyn, at de Personer, med hvis Arvelod Enkemanden eller Enken kommer til at sidde inde, er Enkemandens eller Enkens Børn eller Børnebørn, paa Forhaand maa formode, at Enkemanden eller Enken har en saadan Interesse for disse, at han eller hun vil i yderste Grad varetage deres Tarv ligesaa vel som sit eget, saa er Forholdet et ganske andet, naar der er Tale om at sidde i uskiftet Bo med Udarvinger, saaledes, at den længstlevende af Ægtefællerne vil i hele sin Levetid komme til at sidde inde med Udarvingernes Arvelod og være i Stand til at disponere over den efter eget Tykke; for i dette Tilfælde kan det paa ingen Maade siges, at den, der sidder i uskiftet Bo, kan præsumeres at have nogen særlig Interesse for — navnlig ikke den samme som for sit eget — at bevare Formuen for disse Udarvinger.

Jeg vil altsaa tilraade, at man holder sig indenfor Lovforslagets Rammer. Hvis man gør det, tror jeg ogsaa, det forholdsvis let vil lykkes at føre dette Lovforslag igennem i Rigsdagen, ikke alene her, men ogsaa i det andet høje Ting.